

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA de ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR.172/10.06.2004

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, a fost sesizata cu privire la contestatia formulata de Regia Autonoma "X", impotriva masurilor stabilite prin procesul verbal.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 169, art. 170, art. 171 si art. 173 alin. 1 lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobat prin Legea nr. 174/2004, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa solutioneze contestatia formulata .

I. Prin contestatia formulata, contestatoarea invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

Contestatoarea arata ca organul de control a stabilit diferentele obligatiilor bugetare contestate "*ca urmare a anularii unor facilitati fiscale cat si prin neacceptarea deductibilitatii unor cheltuieli drept consecinta a nerecunoasterii de catre organul de control a veniturilor*" rezultate din contractele de concesiune incheiate .

Contestatoarea sustine ca, in conformitate cu prevederile art. 8 din Legea nr. 84/1992, a fost infiintata prin H.G.R. nr. 330/1994 ca persoana juridica romana ce functioneaza pe principiile gestiunii economice si autonomiei financiare si care are ca obiect de activitate administrarea si exploatarea suprafetei declarate zona libera.

Prin cele doua acte normative invocate se stabilesc, pe de o parte, competentele institutiei in cauza, constand in concesiunea sau inchirierea terenurilor si constructiilor aferente zonei libere si eliberarea de licente care acorda permisiunea persoanelor fizice sau juridice de a efectua activitati specifice in zona libera, iar pe de alta parte, resursele financiare ale acesteia si anume taxele pentru licente de desfasurare de activitati, venituri din aplicarea tarifelor de inchiriere si concesiune si alte venituri.

In aceste conditii, contestatoarea considera ca tarifele si redeventele incasate din inchirierea si concesionarea terenurilor sunt venituri ale acesteia si nu venituri ale bugetului de stat sau local, fiind aplicabile prevederile Legii nr. 84/1992 si ale H.G.R. nr. 330/1994 si nu ale Legii nr. 213/1998 si ale Legii nr. 219/1998 care *“au un caracter general si nu sunt aplicabile pentru situatiile special reglementate”*.

De asemenea, contestatoarea sustine ca inchirierea si concesionarea terenurilor nu sunt conditionate de imprejmuirea perimetrelor zonei libere sau de autorizarea vreunei activitati pe aceste terenuri, imprejmuirea fiind conditie pentru desfasurarea de activitati specifice regimului de zona libera.

In aceste conditii, se arata ca *“regia nu poate elibera licente de desfasurare de activitati specifice zonei libere pe terenuri neimprejmuite”* si ca *“nu se justifica masura confiscarii potrivit dispozitiilor art. 6 din Legea nr. 12/1990 a sumei de 18.951.059.803 lei”*.

Impotriva masurii de confiscare a sumei de 18.951.059.803 lei si a sanctiunilor contraventionale stabilite de organul de control in baza prevederilor Legii nr. 12/1990, Regia Autonoma “X” a depus plangere.

II. Prin procesul verbal , organele de control din cadrul Directiei generale de reglementari si control al activelor statului din Ministerul Finantelor Publice si Directia generala a finantelor publice au constatat urmatoarele:

Verificarea a cuprins perioada 30.06.1998 - 30.09.2003.

Regia autonoma contestatoare a fost infiintata prin H.G. nr. 330/1994 ca persoana juridica romana coordonata de Ministerul Transporturilor prin Agentia Zonelor Libere si are ca obiect de activitate administrarea si exploatarea suprafetei declarate zona libera.

Resursele financiare ale acesteia sunt constituite din taxe pentru licente de desfasurare a activitatii si permise de acces, venituri din aplicarea tarifelor de inchiriere si concesionare si altele, iar activitatile specifice zonei libere se desfasoara numai in perimetre imprejmuite.

In urma verificarii veniturilor si cheltuielilor inregistrate de contestatoare, raportat la bugetele de venituri si cheltuieli aprobate, organul de control a stabilit ca *“nivelul veniturilor din exploatare realizate in anul 2002 fata de anul 2001 a fost influentat negativ de nerealizarea veniturilor din licente de lucru si permise de acces pentru activitatile desfasurate in parcelele concesionate in perimetrul I al Zonei Libere...”* si ca regia *“a utilizat in mod ineficient resursele financiare destinate*

investitiilor si nu a asigurat imprejmuirea perimetrului I si construirea cladirii necesare exercitarii controlului si supravegherii vamale si controlului politiei de frontiera in vederea asigurarii conditiilor de zona libera in perimetrul I'.

De asemenea, organul de control a constatat ca Regia Autonoma "X" s-a incadrat si a respectat prevederile O.U.G. nr. 79/2001 privind intarirea disciplinei economico-financiare.

In ceea ce priveste modul de gestionare a bunurilor din domeniul public al statului aflate in administrarea acestei regii, organul de control a constatat ca perimetrul I este concesionat intr-un procent de 11,6%, *"fiind incheiate 4 contracte de concesiune desi acest perimetru nu este imprejmuat si nu dispune de control si supraveghere vamala si control al politiei de frontiera"*.

Organul de control a constatat ca, desi nu a asigurat regimul de zona libera in perimetrul I, contestatoarea a incheiat incepand cu anul 1999, 5 contracte de concesionare a unor loturi din perimetrul I.

Contestatoarea a incalcat regimul de zona libera intrucat nu a imprejmuat perimetrul I, nu a actionat pentru realizarea obiectivului principal de activitate al regiei si nu a pus la dispozitia autoritatilor vamale spatiile de lucru, nu a actionat pentru realizarea obiectivului principal de activitate si nu a construit cladirea necesara pentru exercitarea controlului pasapoartelor si al celorlalte documente de catre autoritatile politiei de frontiera, nu a eliberat licente de lucru pentru activitatile desfasurate, nu a respectat regimul incasarii in valuta a redeventei, nu a luat masuri pentru administrarea portului si nu a eliberat permise pentru accesul persoanelor si autovehiculelor.

In baza celor constatate si avand in vedere si informatiile furnizate in materie de institutiile abilitate, organul de control a stabilit ca nu au fost aplicate prevederile legale privind regimul de zona libera si a incalcat prevederile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publica si regimul juridic al acesteia si ale Legii nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor.

In ceea ce priveste modul de calcul, evidentiere si virare a obligatiilor fiscale fata de bugetul statului, organul de control a stabilit ca, in conformitate cu prevederile Legii nr. 213/1998 si ale Legii nr. 219/1998, contestatoarea a incasat in mod necuvenit redeventele aferente celor 5 contracte de concesionare a unor loturi din perimetrul I acestea cuvenindu-se bugetului de stat sau bugetelor locale, fapt pentru care a dispus masura confiscarii acestora conform art. 6 alin. 2 din Legea nr. 12/1990.

In baza prevederilor art. 6 alin. 2 din Legea nr. 12/1990, organul de control a aplicat amenda contraventionala si masura

confiscarii sumei incasate din conecesionarea loturilor respective, masuri consemnate in procesul verbal de constatare a contraventiilor .

Referitor la impozitul pe profit, organul de control a procedat la recalcularea acestuia diminuand veniturile inregistrate, suma ce urmeaza a fi confiscata si avand in vedere ca, asa cum s-a stabilit prin actele de control anterioare, regia nu beneficiaza de facilitatile acordate prin O.U.G. nr. 11/1999.

In aceste conditii, organul de control a stabilit ca Regia Autonoma "X" a calculat, evidentiat si virat in plus impozit pe profit aferent veniturilor inregistrate din concesionare.

Avand in vedere aceleasi considerente, organul de control a stabilit ca aceasta a virat in plus la bugetul de stat si varsaminte din profitul net, iar urmare recalcularii taxei pe valoarea adaugata, a rezultat o taxa pe valoarea daugata virata in plus.

De asemenea, organul de control a stabilit ca se datoreaza suplimentar impozit pe veniturile din salarii, intrucat nu beneficiaza de facilitatile acordate prin O.U.G. nr. 11/1999.

III.Luand in considerare constatarile organului de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

Referitor la diferenta de impozit pe profit virata in plus, diferenta varsaminte din profitul net virata in plus, diferenta taxa pe valoarea adaugata virata in plus si impozitul suplimentar pe veniturile salariale , Ministerul Finantelor Publice - Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investit sa se pronunte daca acestea au fost corect stabilite, in conditiile in care acestea sunt consecinta confiscarii sumei care face obiectul unei plangeri aflate pe rolul la Judecatorie.

In fapt, organul de control a stabilit ca aceasta suma reprezentand redevente incasate in baza celor 5 contracte de concesionare a unor loturi din perimetrul I, nu constituie venit al contestatoarei intrucat nu au fost respectate prevederile legale privind regimul de zona libera, ci se fac venit la bugetul de stat sau la bugetele locale.

In aceste conditii, organul de control a dispus confiscarea sumei cu consecinta anularii unor facilitati fiscale si neacceptarea deductibilitatii unor cheltuieli, si a procedat la recalcularea impozitelor si taxelor pe perioada 30.06.1998 - 30.09.2003.

Impotriva masurii de confiscare dispusa de organul de control prin procesul verbal de constatare a contravențiilor, contestatoarea a formulat plangere contravențională la Judecătoria.

În drept, se face aplicarea art. 178 (1) lit. b) și (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează următoarele:

“Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: ...

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări...

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.”.

Conform celor de mai sus, se reține că atâta timp cât asupra sumei a cărei confiscare a condus la recalcularea obligațiilor fiscale contestate, urmează să se pronunțe instanța de judecată, organul de soluționare nu se poate investi pe fondul cauzei.

Cum măsura confiscării sumei respective nu intră în competența de soluționare a Direcției Generale de Soluționare a Contestărilor, urmează ca numai după pronunțarea unei hotărâri definitive a instanței de judecată care să stabilească dacă această sumă reprezintă venit al Regiei Autonome “X” sau venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, organul de soluționare a contestației să se pronunțe asupra aspectului fiscal ce decurge din confiscarea în cauză.

Asadar, între măsurile stabilite de organul de control ca urmare a confiscării, pe de o parte și stabilirea de către instanța de judecată a naturii acestei sume, pe de altă parte, există un raport de cauzalitate de care depinde soluționarea cauzei cu care a fost investită Agenția Națională de Administrare Fiscală.

În condițiile în care măsura confiscării și implicit natura acesteia, constituie un *“drept care face obiectul unei alte judecări”* și având în vedere că organul administrativ - jurisdicțional nu se poate pronunța pe fondul cauzei înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive a instanței care să stabilească dacă suma în cauză reprezintă venit al contestatoarei sau venit la bugetul de stat sau la bugetele locale, se reține că Direcția Generală de Soluționare a Contestărilor are posibilitatea legală de a suspenda soluționarea cauzei până la emiterea unei hotărâri definitive a instanței.

Pe cale de consecință, se va suspenda soluționarea contestației formulată de Regia Autonomă “X” până la pronunțarea unei hotărâri definitive a instanței, urmând că în funcție de aceasta, procedura de soluționare pe cale administrativă să fie reluată, în condițiile legii.

In ceea ce priveste Cererea de suspendare a executarii creantelor bugetare inregistrata la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, se retine ca in conformitate cu art.179 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala *“Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”*

Prin urmare nu se poate da curs favorabil solicitarii intrucat, avand in vedere ca la baza recalcularii obligatiilor fiscale a stat confiscarea sumei care face obiectul unei plangeri aflate pe rolul Judecatoriei, asupra temeiniciei constatarilor efectuate in cauza, organele de solutionare nu se pot pronunta mai inainte de emiterea unei hotarari definitive a instantei de judecata.

Totodata, solicitarea de suspendare priveste masura confiscarii, masura care pe fondul cauzei nu este de competenta organelor de solutionare pe cale administrativa, potrivit legii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 173 (1) lit. b), art. 178 (1) lit. b) si (3) si art. 180 din Codul de procedura fiscala, se

DECIDE

Suspendarea solutionarii contestatiei pana la pronuntarea unei hotarari definitive a instantei, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel, in termen de 30 de zile de la comunicare, conform procedurii legale.

ANEXA la DECIZIA NR.172/10.06.2004

- suspendarea solutionarii contestatiei pana la finalizarea laturii penale